

I (almost) Left My Heart in San Francisco

Πριν φύγω λοιπόν, αναρωτιόμουν γιατί όλοι λένε ότι το Σαν Φρανσίσκο (Άγιος Φραγκίσκος ελληνιστί) είναι η ωραιότερη πόλη της Αμερικής, ποιοι είναι οι λόγοι που τόσο φίλοι από τόσες εταιρίες που είτε σπούδασαν, είτε δούλεψαν είτε έζησαν στην Αμερική παραδέχονται ότι «μόνο εκεί θα μπορούσα να ζήσω για πάντα». Ήταν πανεύκολο να το καταλάβω, από τις πρώτες ώρες και έχω δύο σελίδες μονάχα να καταφέρω να πείσω και σας για του λόγου το αληθές. Το παγκόσμιο συνέδριο της εταιρίας μου ήταν καταπληκτικά οργανωμένο, αλλά δεν ήταν το Ξενοδοχείο Fairmont που θα θυμάμαι μετά από 6 μήνες, παρότι εκεί ακούστηκε για πρώτη φορά το «I left my heart in San Francisco» από τον Tony Bennett, το 1962 (!)

Η πόλη αυτή, για ένα περίεργο λόγο, Αμερική δεν θυμίζει, δηλαδή κοινά με την Νέα Υόρκη δεν θα βρεις όσο και να προσπαθήσεις (εκτός από το SF MOMA – Museum of Modern Art, που μια που το έφερε η κουβέντα είναι πολύ πιο «εύπεπτο» για ένα κοινό θνητό που δεν ασχολείται ιδιαίτερα με το «άθλημα» της μοντέρνας τέχνης ... Επίσης δεν είμαι σίγουρη ότι υπάρχει το οτιδήποτε κοινό με την Washington DC. Κάποιος μου είπε ότι στην Καλιφόρνια όλα μικραίνουν. Ειδικά στο Σαν Φρανσίσκο. Οι τεράστιες πινακίδες, οι τεράστιες μερίδες, οι τεράστιοι άνθρωποι, τα τεράστια κτίρια ανήκουν σε μια άλλη χώρα. Ακόμα και τα τεράστια αυτοκίνητα φαίνεται να υποχωρούν κάπως. Νομίζω πως μέρος της γοητείας της βρίσκεται στον τρόπο που κατορθώνει να ισορροπεί το παραδοσιακό με το σύγχρονο και το εκκεντρικό.

Το τοπίο συνεχώς μεταβάλλεται γύρω σου και η ύπαρξη του υγρού στοιχείου, των λόφων και του ουρανού δημιουργούν στην πόλη ένα ζωηρό ρυθμό, όπως ο ήχος της τζαζ. Νομίζω πως ξαφνικά αισθάνεσαι ζωντανός όταν το τραμ κατεβαίνει με ιλιγγιώδη ευχαρίστηση έναν καταπληκτικό λόφο ή όταν ο ήλιος πέφτει στο πρόσωπό σου.

Το Σαν Φρανσίσκο είναι γοητευτικό και σου κλέβει την καρδιά από την πρώτη στιγμή. Καταλαβαίνεις γιατί το αγάπησαν και το διάλεξαν άνθρωποι σαν τους Μπήτνικ, την Τζόπλιν - που ούτε μια ταμπέλα δεν δείχνει ποιο υπήρξε το σπίτι της-, το Ρον Κομπ και τόσους άλλους. Είναι η πιο χαλαρή, αυθόρμητη και ειλικρινής πόλη των ΗΠΑ, ένας τόπος στον οποίο θα μπορούσαν να μείνουν όλοι, που σε κερδίζει και μπορεί να γίνει πατρίδα σου την ίδια στιγμή.

Ο τουρίστας που σέβεται τον εαυτό του θα πάει από τις πρώτες κιόλας μέρες (εγώ πήγα κυριολεκτικά λίγες ώρες μετά την άφιξή μου) στο ALCATRAZ, με το ferry από το Pier 33, μόλις 15 λεπτά από την ακτή (2,4 χλμ). Η πιο διάσημη φυλακή του κόσμου λειτούργησε 29 χρόνια και ενώ 36 κρατούμενοι εμπλάκηκαν σε 14 αποδράσεις, κανένας δεν τα κατάφερε. Δύο άνδρες προσπάθησαν δύο φορές, 23 συνελήφθησαν, 6 τους σκότωσαν κατά την προσπάθεια να αποδράσουν και τρεις χάθηκαν στη θάλασσα και δεν τους βρήκαν ποτέ. Άλλωστε η περιοχή εκείνη χαρακτηρίζεται από ισχυρότατα ρεύματα. Η ξενάγηση είναι εξαιρετική και η σύνδεση με σκηνές από την ταινία «Απόδραση από το Alcatraz» σχεδόν αυτόματη. Στο βιβλιοπωλείο εκτός από τα αναμενόμενα σουβενίρ (πολύ πετυχημένα ομολογουμένως), στεκόταν ο Darwin Coon , ένας «αληθινός» κρατούμενος της φυλακής (1959-1963, δηλαδή έφυγε όταν έκλεισαν

την φυλακή για λόγους ... κόστους), καμιά 70αριά αλλά καλοστεκούμενος, όπου υπέγραφε το βιβλίο του («Alcatraz The true End of the Line», βρείτε το στο Amazon, αξίζει τον κόπο), είπαμε δυο κουβέντες (μου ήρθε και λίγο ξαφνικό όταν κατάλαβα ποιος ήταν), μάλλον δεν ήξερα τι ακριβώς να πω, κάτι για την Ελλάδα είπα και τα προβλήματά μας και γύρισα τη συζήτηση στον φοβερό ήλιο της πόλης τους (και μια που μιλάμε για τον ήλιο αυτό, «κατεβάστε» το τραγούδι «Ode to L.A.», όπου μιλάει συγκεκριμένα για τον ήλιο αυτό...). Σπάσε τους κανόνες και θα πας φυλακή, σπάσε τους κανόνες της φυλακής και θα πας στο Alcatraz (αφίσα στην είσοδο της φυλακής).

Lombard Street Ένα από τα χαρακτηριστικά είναι αναμφίβολα τα τραμ (cable cars) που τα βλέπεις παντού, με το χαρακτηριστικό καμπανάκι, εμπειρία η βόλτα με αυτό – τόσες απότομες ανηφόρες και κατηφόρες μαζεμένες δεν θα βρεις. Η γραμμή Powell-Hyde θα σε πάει και στην οδό Lombard, την πιο απότομη οδό στον κόσμο. Ο δρόμος δημιουργεί 8 ανηφόρες και κατηφόρες και έχει μήκος 400 μέτρα, ενώ η κλίση του δρόμου είναι 16% (από 27% που ήταν αρχικά!). Στην ταινία «Vertigo» (1958) ο Alfred Hitchcock επέλεξε τον αριθμό 900 της οδού αυτής για το σπίτι του John Scottie, αλλά και στο «What's Up Doc?» (1972) με την Barbara Streisand και τον Ryan O'Neal είδαμε μια περίφημη καταδίωξη αυτοκινήτων στο δρόμο αυτό.

Golden Gate Η γέφυρα Golden Gate Bridge, η πιο φωτογραφημένη γέφυρα του κόσμου, αποτελεί μέρος της λεωφόρου US Route 101 και της California State Route 1. Ολοκληρώθηκε το 1937 και από την ολοκλήρωσή της την ξεπέρασε σε μήκος 8 άλλες γέφυρες στον κόσμο και παραμένει η δεύτερη μεγαλύτερη κρεμαστή γέφυρα των ΗΠΑ (Μήκος 2,7 χλμ, Πλάτος 27 μ).

Το χρώμα της είναι πολύ χαρακτηριστικό, στην γλώσσα των χρωμάτων λέγεται “international orange” και το επέλεξε ο αρχιτέκτονας Irving Morrow. Για τη γέφυρα αυτή δεν θα ήθελα να πω πολλά, μάλλον δεν μπορώ να βρω τα ακριβή λόγια για να περιγράψω τον τρόπο που ένιωσε στα λεπτά που μεσολαμβάνει από την στιγμή που το αυτοκίνητο παίρνει την τελική ευθεία στην αρχή της γέφυρας ως το τέλος της, ούτε όταν έφτασα σε ένα λόφο – μαζί με πολλούς τουρίστες γύρω μου – όπου μπορείς να τη δεις από ψηλά και υπό γωνία. Καλύτερα να την ανακαλύψει ο καθένας μόνος του... Και πολλές πολλές φωτογραφίες, δεν είναι ποτέ ίδια ...

Must see and do

- 1. California Academy of Science:** μια που έχει γίνει πολύ λόγος για την πράσινη οικονομία τελευταία στη χώρα μας, ο χώρος αυτός αποτελεί το μεγαλύτερο πράσινο μουσείο στον πλανήτη περιλαμβάνοντας στον ίδιο χώρο πλανητάριο, ενυδρείο, μουσείο. Το show στο πλανητάριο (το μεγαλύτερο του κόσμου) σε ταξιδεύει «στα άστρα».
- 2. De Young Museum:** ένα από τα ωραιότερα μουσεία που έχω επισκεφτεί, ένα μουσείο ορόσημο με ανεκτίμητες συλλογές της Αμερικανικής Τέχνης από τον 17ο ως τον 20ο αιώνα καθώς και συλλογές από την Αφρική. Μάλιστα εδώ και κάποιους μήνες παρουσιάζει την συλλογή του Tutankhamun με πάνω από 130 αριστουργήματα από τον τάφο του Tut, ενώ ετοιμάζεται για τη μεγάλη έκθεση Ιμπρεσιονισμού κάποια στιγμή μέσα στην άνοιξη). Στο κατάστημα του μουσείου βρήκα μία μοναδική αφίσα που τώρα διακοσμεί το γραφείο μου, δορυφορική φωτογραφία του Σαν Φρανσίσκο ...
- 3. Νύχτα:** ό,τι και να επιλέξεις να κάνεις, θα περάσεις υπέροχα. Και οι επιλογές δεν έχουν τέλος. Γνωστή η πόλη για την Jazz Προσωπικά θα θυμάμαι το δείπνο στο «La Mar» μια ξεχωριστή Δευτέρα (περουβιανό εστιατόριο με την πιο όμορφη και ευγενική οικοδέσποινα που έχω δει σε παρόμοιο μέρος), όπου δοκίμασα για πρώτη φορά Pisco (Pisco = το εθνικό ποτό του Περού), αλλά και ένα μεσημεριανό στο «Le Central» (για αληθινή γαλλική κουζίνα και Παριζιάνικη ατμόσφαιρα). Σε περίπτωση που πάθεις στέρηση από pasta di mama, πετάγεται «Milano», ενώ ότι στυλ και να είσαι φροντίζεις να είσαι 10μμ στο «Red Wood Room» μάλλον από τα καλύτερα lounge bar στον κόσμο (επιμέλεια Philip Starck με ολογράμματα στους τοίχους και με απίστευτη mainstream αλλά και rock μουσική). Ααα και επίσης δεσ και μια ταινία στα σινεμά του Robert Redford (Sundance Kabuki στο Fillmore) – «πράσινες» αίθουσες, εκπληκτικές προβολές. Όσο για το Ελληνικό μας εστιατόριο («Κοκκάρι») άκουσα από πολλούς ότι θεωρείται από τα καλύτερα εστιατόρια της πόλης, μάλιστα με σπέσιαλ συνταγή για παστίτσιο που ούτε στην Ελλάδα δεν τον βρίσκεις. Για τους αθεράπευτα ρομαντικούς, άκουσα ότι το καλύτερο μέρος για να απολαύσει κανείς το υπέροχο καλιφορνέζικο κρασί είναι το Κλιφ Χάους με θέα το ηλιοβασίλεμα και τους νωχελικούς θαλάσσιους ελέφαντες ξαπλωμένους στα βράχια . Θα ήταν άδικο να μην πω ότι η Jazz και το Σαν Φρανσίσκο πάνε μαζί όπως ο John Coltrane και το σαξόφωνο του. Πάνω από 30 συναυλίες θα γίνουν στην πόλη από τον Μάρτιο ως τον Ιούνιο. Στο “Fillmore” ξεκίνησαν Janis Joplin και Doors.
- 4. Αγορές:** θα βρείτε τα καλύτερα πράγματα στις καλύτερες τιμές, είτε άντρας είτε γυναίκα (ειδικά την περίοδο των εκπτώσεων) και θα αναρωτηθείς γιατί το ίδιο πράγμα στην Ελλάδα

κοστίζει 5 φορές ακριβότερα (μάλλον γιατί οι Έλληνες έμποροι είναι πολύ έξυπνοι ή γιατί οι Έλληνες καταναλωτές πολύ «πρόβατα»). Μια που η πόλη σου ζητάει να της αφήσεις την καρδιά σου, θα πρότεινα να πάρεις κι εσύ κάτι πίσω :) όπως σοκολατάκια Ghirardelli («Squares»), κρασί ονομασίας προέλευσης (Sonoma & Napa – βρες κάποια κάβα που κάνει γευστικές δοκιμές, ιεροτελεστία, Swirl, Sip, Savor), πολλά μαγνητάκια για το ψυγείο και οπωσδήποτε το αγαπημένο σου 501 Levi's στο οποίο θα ράψουν το αρχικό σου (ή οτιδήποτε άλλο) στο μοναδικό κατάστημα Levis στον κόσμο όπου μπορείς να κάνεις το κάθε κομμάτι μοναδικό (το Σαν Φρανσίσκο είναι η πατρίδα της Levi's καθώς και της Gap). Εννοείται ότι υπάρχουν όλα τα μεγάλα πολυκαταστήματα (Barneys NY, Bloomingdale's, Macy's, Neiman Marcus, Nordstrom, Saks 5th Avenue etc...) όλα συγκεντρωμένα γύρω από την Union Square και περιφερειακά αυτής. Ίσως όμως αξίζει να χαθείς κυριολεκτικά στις γειτονίες για πιο μοναδικές ανακαλύψεις. Προτείνω επίσης, μπες σε ένα Walgreens (mini-market και φαρμακείο δύο σε ένα) και πάρε καμιά 20αριά Blistex (τα καλύτερα προστατευτικά χειλιών για το κρύο και τον ήλιο).

5. Φίλοι: θα κάνεις σίγουρα, όλοι είναι τόσο ευγενικοί, πολύ κοινωνικοί και νομίζω πως συμπαθούν τους Έλληνες (βέβαια δεν χρειάζεται να πω πόσες φορές χρειάστηκε να εξηγήω γιατί η χώρα έχει φτάσει στα χάλια αυτά, δεν χρειάζεται να σας πω επίσης ότι η Ελλάδα ήταν κάθε μέρα πρωτοσέλιδο σε όλες της Αμερικάνικες εφημερίδες ...). Ευτυχώς εκεί η κοινωνία χαρακτηρίζεται από προοδευτικότητα, δεκτικότητα στις νέες και διαφορετικές ιδέες και η φιλελεύθερη αυτή φιλοσοφία δημιουργεί χώρο για ανθρώπους από όλα τα κοινωνικά στρώματα και τις πολιτικές πεποιθήσεις. Δεν ξέρω τι με χάλασε περισσότερο, το ότι μας βγάζουν τα άπλυτά μας στη φόρα (ναι τα πακέτα Ντελόρ έκαναν «φτερά» το ένα μετά το άλλο ή ο τρόπος με τον οποίο οι εταίροι της ευρωπαϊκής «οικογένειας» μας «θάβουν». Στο συνέδριό μας μίλησα με αντιπροσώπους όλων των ηπειρών και όλων των χωρών. Έπειτα από 15 χρόνια εργασίας με ξένους σε πολυεθνικές, μπορώ να διακρίνω την απαξίωση σε ένα βλέμμα, σε μια λέξη που θα χρησιμοποιήσει ένας Δυτικοευρωπαίος (και όχι ένας Αμερικάνος) αναφερόμενος σε εμάς. Παρόλο που προσωπικά δεν μου είναι εύκολο να αφήσω την καρδιά μου εκτός Ελλάδας (αυτό δεν ισχύει για το Παρίσι) και να εμπνευστώ από το «I Left My Heart in San Francisco», επέστρεψα με ένα κομμάτι της πόλης στην καρδιά και στο μυαλό μου, μιας πόλης που λειτούργησε μαγικά στο να γυρίσω στα καθήκοντά μου, προσωπικά και επαγγελματικά, γεμάτη αισιοδοξία και θετική ενέργεια.

Read more at: <http://parallaximag.gr/taxidi/i-almost-left-my-heart-in-san-francisco>

Σαν Φρανσίσκο

Μπορεί η πιο διάσημη εικόνα του να είναι η Golden Gate Bridge, αλλά μόνο στις γειτονιές του θα ανακαλύψετε το ιδιαίτερο πνεύμα και την πλούσια Ιστορία του. Το σύγχρονο Σαν Φρανσίσκο γεννήθηκε στη σημερινή China Town όταν ο Βρετανός ναυτικός Ουίλιαμ Ρίτσαρντσον απέκτησε εκεί το πρώτο ιδιόκτητο κομμάτι γης. Η μεγαλύτερη κινέζικη συνοικία εκτός Κίνας, αποτελεί must προορισμό για κάθε επισκέπτη. Αναζητήστε τις πιο αυθεντικές γωνιές της, αφού είναι κοινό μυστικό ότι «ένα τμήμα της ανήκει στους ντόπιους κι ένα άλλο στους τουρίστες». Ακριβώς δίπλα υψώνεται ο πιο ιστορικός λόφος της πόλης Nob Hill, όπου βρίσκονται ορισμένα από τα κτίρια που σχεδίασε η πρώτη γυναίκα απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών στο Παρίσι, η Αμερικανίδα διάσημη αρχιτεκτόνισσα Τζούλια Μόργκαν. Στις παρυφές του λόφου, στη γειτονιά Tenderloin, έχουν αναβιώσει ορισμένα από τα παράνομα μπαρ της εποχής της Ποτοαπαγόρευσης, γνωστά ως «speakeasies». Επισκεφθείτε τα και δοκιμάστε τα ποτά που είχαν επινοηθεί στην παρανομία για να κρατούν τους θαμώνες ικανοποιημένους. Στην ίδια γειτονιά βρίσκεται το ιστορικό Great American Music Hall, λαμπρό δείγμα της παλιάς αρχιτεκτονικής της πόλης, καθώς και το Luggage Store, ένας από τους πιο ενδιαφέροντες πολυχώρους σύγχρονης τέχνης. Για μια cult περιήγηση στο Nob Hill πάρτε μέρος στο vampire tour με ξεναγό την ηρωίδα του «Δράκουλα» Μίνα Χάρκερ. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει και ο λόφος Russian Hill, απέναντι, όπου βρίσκεται το Ινστιτούτο Τέχνης του Σαν Φρανσίσκο με τη διάσημη τοιχογραφία του Ντιέγκο Ριβέρα «Making a fresco». Αλλάξτε σκηνικό με μια επίσκεψη στο άλλοτε βιομηχανικό SoMa (South of Market), το οποίο φιλοξένησε κάποτε τους τυχοδιώκτες του Χρυσού Πυρετού, ενώ σήμερα φιλοξενεί την εξίσου πυρετώδη .com δραστηριότητα της πόλης. Κατευθυνθείτε νότια για την πιο συναρπαστική street art σκηνή της πόλης, το Clarion Alley του Mission, όπου παίρνουν το βάπτισμα του πυρός οι πιο φιλόδοξοι καλλιτέχνες του δρόμου. Η γκαλερί Ratio 3 είναι ακόμη ένα σημείο συνάντησης ταλαντούχων καλλιτεχνών στο Mission, ενώ αν θέλετε να γνωρίσετε μία από τις πιο αυθεντικές όψεις της πόλης, ανηφορίστε στη γειτονιά Bernal

Heights, στο νότιο άκρο του. Στο κέντρο επισκεφθείτε το σταυροδρόμι Haight-Ashbury στη γειτονιά της Τζάνις Τζόπλιν, περιπλανηθείτε στο Dolores Park –αν δεν φοβάστε τα σκυλιά που κυκλοφορούν εδώ χωρίς λουρί– και αλωνίστε στο φιλελεύθερο και πολύχρωμο Castro. Απολαύστε τη μεσογειακή ατμόσφαιρα του Twin Peaks και την πανοραμική θέα από το λόφο, το δεύτερο ψηλότερο από τους 41 του Σαν Φρανσίσκο. Αν βρεθείτε στη δυτική πλευρά, χαλαρώστε με μια βόλτα στη λίμνη Merced κι επισκεφθείτε το μνημείο της τελευταίας μονομαχίας του Σαν Φρανσίσκο το 1859.

🕒 Πότε να πάτε Ο χειμώνας είναι σχετικά ήπιος, αλλά το καλοκαίρι η θερμοκρασία δεν ξεπερνάει ποτέ τους 25 βαθμούς και είναι εξαιρετικά ευμετάβλητη – ανάλογα με την ώρα της ημέρας και το σημείο της πόλης. Αν βρεθείτε εδώ μία από τις Κυριακές του Ιουλίου ή του Αυγούστου, ενημερωθείτε για το πρόγραμμα του all time classic μουσικού φεστιβάλ Stern Grove και απολαύστε δωρεάν συναυλίες στο φερώνυμο πάρκο.

<https://www.athinorama.gr/travel/world/destination.aspx?aid=831412&did=242>